

“मीठे बच्चे- तिमीले श्रीमत अनुसार सबैलाई सुख दिनु छ, तिमीलाई श्रेष्ठ मत मिलेको छ श्रेष्ठ बनेर अरूलाई बनाउनको लागि।”

प्रश्न:- दयावान बच्चाहरूको दिलमा कुनचाहिँ लहर आउँछ? उनीहरूले के गर्नुपर्छ?

उत्तर:- जो दयावान बच्चाहरू छन्, उनीहरूको दिलमा हुन्छ- हामी गाउँ-गाउँमा गएर सेवा गरौं। आजकल बिचरा धेरै दुःखी छन्, उनीहरूलाई गएर खुसीको खबर सुनाऊ- विश्वमा पवित्रता, सुख र शान्तिको दैवी स्वराज्य स्थापना भइरहेको छ, यो त्यही महाभारत लडाई हो। अवश्य त्यस समय बाबा पनि हनुहन्थ्यो, अहिले फेरि बाबा आउनु भएको छ।

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरू यहाँ बसेका छौं त्यसैले यो अवश्य सम्झन्छौं- हामी हौं ईश्वरीय सन्तान। अवश्य आफूलाई आत्मा नै सम्झन्छौं। शरीर छ तब यसद्वारा आत्माले सुन्छ। बाबाले यो शरीर लोनमा लिनुभएको छ, तब सुनाउनु हुन्छ। अहिले तिमीले सम्झन्छौं- हामी हौं ईश्वरीय सन्तान वा सम्प्रदायका फेरि हामी दैवी सम्प्रदायका बन्छौं। स्वर्गका मालिक हुन्छन् नै देवताहरू। हामीले फेरि ५ हजार वर्ष पहिला जस्तै दैवी स्वराज्यको स्थापना गरिरहेका छौं। फेरि हामी देवता बन्छौं। यस समय सारा दुनियाँका सबै मनुष्य मात्रले एक-अर्कालाई दुःख नै दिन्छन्। उनीहरूलाई यो पनि थाहा छैन- सुखधाम पनि हुन्छ। परमपिता परमात्मा नै आएर सबैलाई सुखी-शान्त बनाइदिनुहुन्छ। यहाँ त घर-घरमा एक-अर्कालाई दुःख नै दिन्छन्। सारा विश्वमा दुःख नै दुःख छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाले हामीलाई २१ जन्मको लागि सदा सुखी बनाउनु हुन्छ। कहिलेदेखि दुःख सुरु भएको हो फेरि कहिले पूरा हुन्छ, यो अरु कसैको बुद्धिमा, चिन्तनमा आउँदैन। तिम्रो बुद्धिमा नै यो छ- हामी वास्तवमा ईश्वरीय सम्प्रदायका थियौं, हुन त सारा दुनियाँका मनुष्य मात्र ईश्वरीय सम्प्रदायका हुन्। हरेकले उहाँलाई परमपिता भनेर बोलाउँछन्। अहिले बच्चाहरूले जानेका छन्- शिवबाबाले हामीलाई श्रीमत दिइरहनु भएको छ। श्रीमत प्रसिद्ध छ। यो उच्च भन्दा उच्च भगवानको उच्च भन्दा उच्च मत हो। गायन पनि गरिन्छ- उनको गत-मत न्यारा। शिवबाबाको श्रीमतले हामीलाई केबाट के बनाउँछ! स्वर्गको मालिक। र, जति पनि मनुष्य मात्र छन् उनले त नर्कको मालिक नै बनाउँछन्। अहिले तिमी छौं संगममा। यो त निश्चय छ नि। निश्चयबुद्धि भएका नै यहाँ आउँछन् र बुझ्दछन्- बाबाले हामीलाई फेरि सुखधामको मालिक बनाउनु हुन्छ। हामी नै १०० प्रतिशत पवित्र गृहस्थी थियौं। यो स्मृति आएको छ। ८४ जन्मको पनि हिसाब छ नि। कस-कसले कति जन्म लिन्छन्। जुन धर्म पछि आउँछन्, उनीहरूको जन्म पनि थोरै हुन्छ।

तिमी बच्चाहरूले अब यो निश्चय राख्नु छ, हामी ईश्वरीय सन्तान हौं। हामीलाई श्रेष्ठ मत मिल्छ, सबैलाई श्रेष्ठ बनाउनको लागि। हाम्रा उही बाबाले नै हामीलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ। मनुष्यले सम्झन्छन्- वेद-शास्त्र आदि सबै भगवानसँग मिल्ने मार्ग हुन्। तर भगवान भन्नुहुन्छ- यसबाट कोही पनि मसँग मिल्न सक्दैनन्। म आफैँ आउँछु, तब त मेरो जयन्ती पनि मनाउँछन्, तर कहिले र कसको शरीरमा आउँछ, यो कसैले जानेका छैनन्, केवल तिमी ब्राह्मणहरू सिवाय। अहिले तिमी बच्चाहरूले सबैलाई सुख दिनु छ। दुनियाँमा सबैले एक-अर्कालाई दुःख दिन्छन्। ती मानिसहरूले यो बुझ्दैनन्- विकारमा जानु दुःख दिनु हो। अहिले तिमीले जानेका छौं- यो महान् दुःख हो। कुमारी जो पवित्र थिइन् उनलाई अपवित्र बनाउँछन्। नर्कवासी बन्नको लागि कति उत्सव (सेरीमनी) गर्छन्। यहाँ त यस्तो हंगामा को कुनै कुरा नै छैन। तिमी धेरै शान्तिसँग बसेका छौं। सबै खुसी हुन्छौं, सारा विश्वलाई सदा सुखी बनाउँछौं। तिम्रो मान शिव शक्तिहरूको रूपमा छ। तिम्रो अगाडि लक्ष्मी-नारायणको त केही पनि मान छैन। शिव शक्तिहरूको नै नाम गायन गरिएको छ किनकि जसरी बाबाले सेवा गर्नुहुन्छ, सबैलाई पवित्र बनाएर सदा सुखी बनाउनु हुन्छ, त्यस्तै तिमी पनि बाबाको सहयोगी बनेका छौं। त्यसैले तिमी शक्तिहरू, माताहरूको महिमा छ। यी लक्ष्मी-नारायण अनि राजा-रानी र प्रजा सबै स्वर्गवासी हुन्। त्यो कुनै ठूलो कुरा होइन। जसरी उनीहरू स्वर्गवासी हुन् त्यसैगरी यहाँका राजा-रानी सबै नर्कवासी छन्। यस्ता नर्कवासीहरूलाई स्वर्गवासी तिमीले बनाउँछौं। मानिसहरूले त केही पनि जानेका छैनन्। एकदम तुच्छ बुद्धि छन्। के-के गरिरहन्छन्। कति लडाईँ आदि हुन्छ। हर कुरामा दुःखी नै दुःखी छन्। सत्ययुगमा हर हालतमा सुख नै सुख हुन्छ। अहिले सबैलाई सुख दिनको लागि नै बाबाले श्रेष्ठ मत दिनुहुन्छ। गायन पनि छ- श्रीमत भगवानुवाच। श्रीमत मनुष्य उवाच छैन।

सत्ययुगमा देवताहरूलाई मत दिने आवश्यकता नै हुँदैन। यहाँ तिमीलाई श्रीमत मिल्छ। बाबाको साथसाथै तिमी शिव शक्तिहरूको पनि गायन गरिन्छ। अहिले फेरि त्यो पार्ट यथार्थमा चलिरहेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूले मनसा, वाचा, कर्मणा सबैलाई सुख दिनु छ। सबैलाई सुखधामको मार्ग बताउनु छ। तिम्रो धन्धा नै यही हो। शरीर निर्वाह अर्थ पुरुषहरूलाई धन्दा पनि गर्नु पर्ने हुन्छ। भन्छन्- साँझको समय देवताहरू परिक्रमामा निस्कन्छन्, अब देवताहरू यहाँ कहाँबाट आउने। तर यस समयलाई शुद्ध भन्छन्। यस समयमा सबैलाई फुर्सत पनि मिल्छ। तिमी बच्चाहरूले घुम्दा-फिर्दा, उठ्दा-बस्दा पनि याद गर्नु छ। कुनै देहधारीको चाकरी आदि गर्नु छैन। बाबाको त गायन छ- द्रौपदीको पाउ दबाउनु भयो। यसको पनि अर्थ बुझ्दैनन्। स्थूल पाउको कुरा होइन। बाबाको पासमा वृद्ध माता आदि धेरै आउँछन्, जानेका छन्- भक्ति गर्दै गर्दै थाकिसक्यौं। आधाकल्प धेरै धक्का खाएका छन् नि। त्यसैले यो पाउ दबाउने शब्दलाई लिएका छन्। अब कृष्णले पाउ कसरी दबाउन सक्छन्। शोभा दिन्छ र? कृष्णलाई पाउ दबाउन देलान् त? कृष्णलाई देख्नासाथ उनीप्रति आकर्षित हुन्छन्। उनमा त धेरै चमत्कार हुन्छ। कृष्ण सिवाय अरु कुनै कुरा बुद्धिमा बस्दै बस्दैन। उनी सबैभन्दा तेजोमय हुन्छन्। कृष्ण बच्चाको फेरि मुरली बजाए, कुरै जँच्दैन। यहाँ तिमी शिवबाबासँग कसरी मिल्छौ? तिमी बच्चाहरूले भन्नु पर्ने हुन्छ, शिवबाबालाई याद गरेर फेरि ब्रह्मा बाबाको पासमा आउनुहोस्। तिमी बच्चाहरूलाई त भित्र खुसी हुनु पर्छ- हामीलाई शिवबाबाले सुखी बनाउनु हुन्छ, २१ जन्मको लागि। यस्ता बाबामाथि त बली चढ्नुपर्छ। सपूत बच्चाहरूमाथि उनका पिता समर्पित हुन्छन्। उनले पिताको हर कामना पूरा गर्छन्। कोही त यस्ता बच्चाहरू हुन्छन् जसले बाबाको हत्या पनि गराइदिन्छन्। यहाँ त तिमी मोस्ट बिलवैड बन्नु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन। जो दयावान् बच्चाहरू छन्, उनको दिल हुन्छ हामी गाउँ-गाउँमा गएर सेवा गरौं। आजकल बिचराहरू धेरै दुःखी छन्। उनलाई गएर खुसीको खबर सुनाउ। विश्वमा पवित्रता, सुख, शान्तिको दैवी स्वराज्य स्थापना भइरहेको छ। यो उही महाभारत लडाईं हो। अवश्य त्यतिबेला बाबा पनि हुनुहुन्थ्यो। अहिले पनि बाबा आउनु भएको छ। तिमीले जानेका छौ- बाबाले हामीलाई पुरुषोत्तम बनाइरहनु भएको छ। यो हो नै पुरुषोत्तम संगमयुग। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी पुरुषोत्तम कसरी बन्छौं। तिमीसँग सोध्छन्- तपाईंहरूको उद्देश्य के हो? भन मनुष्यबाट देवता बन्ने। देवताहरू त प्रख्यात छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- जो देवताहरूका भक्त छन्, उनलाई सम्झाऊ। भक्ति पनि पहिला-पहिला तिमीले सुरु गर्यौं शिवको फेरि देवताहरूको। त्यसैले पहिला-पहिला शिवबाबाका भक्तहरूलाई सम्झाउनु छ। भन, शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। शिवको पूजा गर्छन्, तर यो कहाँ बुद्धिमा आउँछ र! पतित-पावन बाबा हुनुहुन्छ। भक्तिमार्गमा हेर कति धक्का खान्छन्। शिवलिंग त घरमा पनि राख्न सक्छन्। उहाँको पूजा गर्न सक्छन् फेरि अमरनाथ, बद्रीनाथ आदितर्फ जाने के आवश्यकता? तर भक्तिमार्गमा मनुष्यहरूलाई अवश्य धक्का खानु पर्छ। तिमीलाई त्यसबाट छुटाउनु हुन्छ। तिमी हौं शिव शक्ति, शिवका सन्तान। तिमीहरूले बाबासँग शक्ति लिन्छौ। त्यो पनि मिल्छ यादबाट। विकर्म विनाश हुन्छ। पतित-पावन त बाबा हुनुहुन्छ नि। यादबाट नै तिमी विकर्माजित पावन बन्छौ। सबैलाई यो मार्ग बताउनु छ। तिमी अहिले रामका बनेका छौ। रामराज्यमा हुन्छ सुख, रावण राज्यमा हुन्छ दुःख। यहाँ नै सबैका चित्र छन्, जसको यति पूजा हुन्छ। अनगिन्ती मन्दिर छन्। कोही हनुमानको पुजारी, कोही कसको! यसलाई भनिन्छ ब्लाइन्डफेथ। अहिले तिमीले जानेका छौ- हामी पनि अन्धा थियौं। यिनलाई पनि थाहा थिएन- ब्रह्मा, विष्णु, शंकर को हुन्, के हुन्। जो पूज्य थिए उनै फेरि पुजारी बने। सत्ययुगमा हुन्छन् पूज्य, यहाँ हुन्छन् पुजारी। बाबाले कति राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ। तिमीले जानेका छौ- पूज्य हुन्छन् नै सत्ययुगमा। यहाँ छन् पुजारी त्यसैले पूजा नै गर्छन्। तिमी हौं शिवशक्ति। अहिले तिमी न पुजारी, न पूज्य हौ। बाबालाई नभूल। यो साधारण तन हो नि। यसमा उच्च भन्दा उच्च भगवान आउनु हुन्छ। तिमीले बाबालाई आफ्नो पासमा निमन्त्रण दिन्छौ नि। बाबा आउनुहोस्, हामी धेरै पतित बनेका छौं। पुरानो पतित दुनियाँ, पतित शरीरमा आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। बच्चाहरूले निमन्त्रण दिन्छन्। यहाँ त कोही पावन छँदै छैन। अवश्य सबै पतितहरूलाई पावन बनाएर लैजानुहुन्छ नि। सबैले शरीर छोड्नु पर्ने हुन्छ नि। कसैले शरीर छोड्यो भने कति रूवाबासी गर्छन्। तिमी त खुसीले जान्छौ। अहिले तिम्रो आत्मा ले रैस गर्छ। हेरौं, कसले शिवबाबालाई धेरै याद गर्छन्। शिवबाबाको याद गर्दा गर्दै शरीर छुट्यो भने अहो सौभाग्य। बेडा नै पार। सबैलाई बाबा भन्नुहुन्छ- यस्तो पुरुषार्थ गर। संन्यासी पनि कोही-कोही यस्ता हुन्छन्। ब्रह्ममा लीन हुनको लागि अभ्यास गर्छन्। फेरि अन्त्यमा यसरी बसी-बसी शरीर छोडिदिन्छन्। सन्तोष हुन्छ।

सुखको दिन फेरि आउँछ। यसको लागि नै तिमीले पुरुषार्थ गर्छौ, बाबा हामी हजुरको पासमा आउँछौं। हजुरलाई नै

याद गर्दा-गर्दा जब हाम्रो आत्मा पवित्र हुन्छ अनि हजुरले हामीलाई साथ लैजानुहुन्छ। पहिला जब काशी कलवट खान्थे तब धेरै प्रेमले गर्थे, अब हामी मुक्त हुन्छौं- यस्तो सम्झन्थे। अब तिमिले बाबालाई याद गर्दै जान्छौं शान्तिधाम। तिमिले बाबालाई याद गर्छौं। यसै यादको बलबाट पाप काटिन्छ। उनीहरूले सम्झन्छन्- पानीले हाम्रो पाप काटिन्छ। मुक्ति मिल्छ। अब बाबा सम्झाउनु हुन्छ- त्यो कुनै योगबल होइन। पापहरूको सजाय खाँदा-खाँदा फेरि गएर जन्म लिन्छन्। फेरि पापको खाता सुरु हुन्छ। कर्म, अकर्म, विकर्मको गति बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। रामराज्यमा कर्म अकर्म हुन्छ, रावण राज्यमा कर्म विकर्म हुन्छ। त्यहाँ कोही विकार आदि हुँदैन।

मीठा प्यारा फूल बच्चाहरूले जानेका छन्- बाबाले हामीलाई सबै युक्तिहरू, सबै रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। मुख्य कुरा हो- बाबालाई याद गर्ने। पतित-पावन बाबा तिम्रो सामुन्ने बस्नुभएको छ, कति निर्मान हुनुहुन्छ। कुनै अहंकार छैन, बिल्कुल साधारण रूपमा चलिरहनु हुन्छ। बापदादा दुवै बच्चाहरूको सेवक हुनुहुन्छ। तिम्रो दुई सेवक हुनुहुन्छ- उच्च भन्दा उच्च शिवबाबा फेरि प्रजापिता ब्रह्मा। उनीहरूले त्रिमूर्ति ब्रह्मा भनिदिन्छन्। अर्थ कहाँ जानेका छन् र। त्रिमूर्ति ब्रह्माले के गर्छन्, केही पनि थाहा छैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सदा यो निश्चय रहोस्- हामी ईश्वरीय सन्तान हौं, हामी श्रेष्ठ मतमा चल्यु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। सबैलाई सुखको मार्ग बताउनु छ।

२) सपूत बच्चा बनेर बाबामाथि बली चढ्नु छ, बाबाको हरेक कामना पूरा गर्नु छ। जसरी बापदादा निर्मान र निरहंकारी हुनुहुन्छ, त्यस्तै बाबा समान बन्नु छ।

वरदान:- कल्याणकारी बाबा र समयको हर सेकेन्ड लाभ उठाउने निश्चयबुद्धि, निश्चिन्त भव जुन पनि दृश्य चलिरहेको छ, त्यसलाई त्रिकालदर्शी भएर हेर, हिम्मत र उल्लासमा रहेर स्वयं पनि समर्थ आत्मा बन र विश्वलाई पनि समर्थ बनाऊ। स्वयं तुफानहरूमा हलचलमा नआऊ, अचल बन। जो समय मिलेको छ, साथ मिलेको छ, अनेक प्रकारको खजाना मिलिरहेको छ, त्यसबाट सम्पत्तिवान र समर्थवान बन। सारा कल्पमा फेरि यस्तो दिन आउनेवाला छैन। त्यसैले आफ्ना सबै चिन्ताहरू बाबालाई दिएर निश्चयबुद्धि बनेर सदा निश्चिन्त बन। कल्याणकारी बाबा र समयको हर सेकेन्ड लाभ उठाऊ।

स्लोगन:- बाबाको सङ्गको रङ्ग लगाऊ तब नराम्रा बानीहरू स्वतः समाप्त भएर जान्छन्।